

ЕДИНСТВО

„EDINSTVO“

НЕЗАВИСИМЪ ОЖ
COTIDIAN INDРЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ:
ул. „Принц. Иляна“ № 1ОТГОВОРЕНЪ РЕДАКТОРЪ
АТАНАСЪ ЦВЕТКОВЪ

Реклами по споразумение

АБОНАМЕНТЪ ЗА:

1 ГОДИНА . . . 400 лев
6 МЕСЕЦИ . . . 250
ЗА СТРАНСТВО . . . 800

БОГЪ ЗАБАВЯ, НО НЕ ЗАБРАВЯ

Партизанството е бѣсъ, което много често заслепява човѣка и го пристраства до умопомрачение.

Така само може да се обясни упоритата междуособна борба между дветѣ разцепени крила на мѣстната национал-цѣранистка партия, едното водено отъ г-нъ Горски, председател на постоянното присѣствие на Окръжния съветъ, другото подъ ръководството на бившия Окръженъ управител, г-нъ Николенку.

Дветѣ групировки си иматъ и по единъ печатанъ органъ; едната има в-къ „Свобода“, другата — в-къ „Възраждане“. Тия вестници отъ колежъ насочили батареитѣ си единъ срещу другъ.

Борбата между тия две групировки отъ денъ на денъ става все поожесточена, като често пжти приема и комиченъ характеръ.

Напримѣръ, преди нѣколко дни г-нъ Горски е „АРЕСТУВАЛЪ“ въ окръжното управление г-нъ редактора на в-къ „Възраждане“ мислейки, че ще намѣри въ джебоветѣ му статии и документи насочени противъ височайшата му особа. Въ тая взаимна вражда започнаха да взематъ страна и народнитѣ ни представители. И то, въ една пристрастена и раздразнена форма.

Така напримѣръ, оня денъ мѣстната нац.-цѣранистка организация имала заседание, въ което лошо се „разлютила особата на г-на Матей Стефановъ. Изрекълъ грѣмотевини слова и противъ в-къ „Единство“. „Какъ дръзва г-нъ Николенку да дава интервюта въ качеството си на окръженъ управител на единъ миноритаренъ вестникъ,“ се развивалъ достапочетния депутатъ; на „Единство“, който ни напада и моментъ спокойствие не ни дава.“ Разярилъ се човѣчетѣтъ, но хеле се намѣрили разумни хора и го успокоили.

Изглежда, че нѣкои отъ нашитѣ народни представители искатъ да минатъ за по католици и отъ папата.

Само така се обяснява слѣдното имъ придържане къмъ повеленията на партийната дисциплина и скандалното имъ пасивно поведение къмъ справедливитѣ искания на цѣлокупния добруджански народъ, народъ за български училища и черкви.

Какъ могатъ да иматъ сърдце тия искания и какъ би било възможно да разви-

ятъ, напримѣръ, еднажъ презъ четири годишния си мандатъ поне една интерпелация въ парламента за български училища, когато самия имъ шефъ е далъ заповѣдта за незаконното конфискуване на заявленията за училищата и за разследването, което се обвърна на тормозъ на добруджанскитѣ селяни!

Но ще придойде денъ, когато отново съ крокодилски сълзи ще се явятъ предъ тия сжщи добруджански селяни, които не ще забравятъ никога патилата на които бѣха подложени презъ национал-цѣранисткия режимъ.

Нека добре запомнятъ поуката отъ народната мъдростъ:

— Богъ забавя, но не забравя.

Е. Д.

ГРАЖДАНИ,

Всѣка година презъ цѣлия месецъ януарий списъка на избирателитѣ се обявява въ общинското управление.

Всѣки единъ пълновъзрастенъ ромънски гражданинъ има правото да провѣри списъка и въ случай, че не намѣри името си вписано, длъженъ е да подаде заявление до мировото сѣдилище, гдето ще се постанови вписването му въ избирателния списъкъ.

Немарливостта на честнитѣ граждани дава възможностъ на политическитѣ шарлатани да водятъ общитѣ ни работи.

Затова, длъгъ ви се налага да употребите усилия, за да се впишатъ въ избирателния списъкъ всички невписани до тоя моментъ граждани.

Редакцията на В-КЪ „ЕДИНСТВО“ БЕЗПЛАТНО СЛАГА НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ НА ПОЧИТАЕМИТѣ ГРАЖДАНИ ЗАЯВЛЕНИЯ ДО МИРОВОТО СѢДИЛИЩЕ ЗА ВПИСВАНИЕ ВЪ ИЗБИРАТЕЛНИЯ СПИСЪКЪ

Побързайте оставатъ още само 9 дни.

СТРАШНИ БУРИ И ВНЕЛИЩА.-ПОТОПЕНИ ПАРАХОДИ

СНѢЖНИ БУРИ въ Черно - море

Букурещъ 22 (радио) Вчера пристигнали въ Кюстендженското пристанище ромънскитѣ параходи съ извънредно голѣми трудности. По морето вилиѣли незапомнени бури. Много параходи останали на открито море давали тревожни сигнали за помощъ.

Предполага се да има потънали параходи.

Небивалъ мразъ въ Норвегия

Стокхолмъ 22 (радио) Надъ цѣлата страна мина мразовита вълна, която причини много голѣми материални повреди. Преди обѣдъ термометра спадна 40 градуса подъ нулата, а следъ обѣдъ 42 градуса.

30 кораби потънали

Ангора 22 (радио). Извънредно силна буря се развири надъ мѣстността Зонгулдакъ. До самото крайбрежие потънаха повече отъ 30 параходи и платноходи.

Ауденцията при Краля

Букурещъ 22 (радио). Вчера Н. В. Кралъ Каролъ II. прие на продължителна ауденция г. министра Костакеску.

Бурята въ Палестина

Яфа 22 (радио). Вследствие на силната буря желѣзопътнитѣ съобщения сж прекъснати съ вътрешността.

Около 30 платноходи и лодки изкарани на брѣга бѣха отвлечени отъ бурята въ морето. Има и много човѣшки жертви.

ЦИРКУЛАЦИЯТА НА треноветѣ

Букурещъ 22 (радио). Вчера пристигнаха тукъ треноветѣ съ голѣми закъснения. Желѣзопътнитѣ линии били дълбоко заснѣжени. Въ Бесарабия снѣгътъ достигналъ 2 метра дебелина. Въ Трансилвания половинъ метъръ.

СРЕЩАТА ВЕНЕШЪ Шоберъ.

Прага 22 (радио) Вчера г. Венешъ покани австрийскитѣ министери г. Шоберъ на свиждане.

Цѣлата е около разискванията по голѣмитѣ економически въпроси засягащи отъ близо източно-европейскитѣ държави.

РАЙНА К. ОГНЯНОВА

„ЦЕНА СЕ КАЗВАШЕ ТЯ“

Зима. Вихърътъ бѣсно фучи и снѣжна виелица затрупва земята, спяща вече подъ бѣлия саванъ. Изъ улицата никой не се мѣрка. Измръзналъ старецъ наднича презъ прозореца на затътената кръчма. Поглежда, но каточе ли не смѣе да влѣзе. Но изведнажъ хрумва му нѣщо на ума и той изправя увѣхтѣла цигулка, опва лжка и тегли съ треперяща ръка. Снѣгътъ мокри струнитѣ и нищо не излиза. „Ще влѣза“, решава се той и натиска заледената ръчка. Вътре е душно, гъстъ тютюневъ димъ и тежка мирисъ на алкоолни изпарения се носятъ изъ въздуха, но е

топло. Поздравява старецътъ съ скжанъ калпакъ въ ръка насѣдалитѣ жени и мъже, които лиятъ и пѣятъ. Бавно се приближава той до тенекиената печка, въ която весело прѣпсватъ сухи дърва и прѣскаятъ искри презъ полусчупената вратичка. Простира сковани прѣсти, сгрѣва ги и духа. И наглася своята едничка „утѣха“. старата цигулка, и започва кръшна мелодия.

— Засвири нѣщо, старче и запѣй! — Провиква се млада и нагиздена жена, стояща до единъ червенокосъ мъжъ съ грапаво, грубо лице, чиито малки жумящи очички гледатъ

ухилено стареца.

— Засвири нѣщо, нашенско, народно! — подематъ доволно мъжете.

Старецътъ смѣло опитва лжкътъ и почва да свири и пѣе. Замлъкватъ всички. Заобикалятъ старецътъ, който се е унесълъ въ пѣсенята. Треперящата му ръка майсторски люлъе лжка и дивни звуци се носятъ изъ задимената кръчма, звуци на тжжна народна пѣсенъ. Задавенъ гласътъ му трепти, когато той подема тжжна, позната, добруджанска пѣсенъ:

— Денъ ходя, мамо, день губя
Изъ тази равна Добруджа.
И все за тебе, мамо,
азъ питамъ
где да те видя и срещна

да ти се жалко, мамо оплача.

Замлъква старецътъ, поема дѣхъ и започва пакъ:

— Да ти се жално мамо оплача
Пуста ли бѣ, мамо, Добруджа
златна?

Нѣмаше ли ергенъ за мене,
че ти ме даде, мамо, на далечъ,
на далечъ, мамо, на вдовецъ?

Въздъхва отново старецътъ и продължава:

— Че той си има, мамо,
доръ три ми дребни дечица,
и една, мамо, стара майчица.
Сутрина рано излиза,
вечер се, мамо, кжсно завръща.

Кенитѣ умислено навеждатъ глази и слушатъ. А старецътъ примигва просълзени очи и тжжнитѣ звуци на цигулката ронятъ тжга и отчаяние. Реди

[следва 2-ра стр.]

ПОЛОЖЕНИЕТО

Разногласията въ партиите. Правителството и партиите

От няколко дена, вследствие на големата зима в града ни не се получи никаква кореспонденция от столицата. Зимата изолира провинцията ни в момента на важни събития, които се развиваха в столицата. Три дена вече от както радиото ни предава твърде смътни съобщения за политическия живот в столицата.

Предложението на г. Вайда Воевод за общо разбирателство между всички политически партии за изработването на една единна програма на действия по всички държавни работи, въпреки решителната съпротива на партиите на правителството и някои парламентарии, пробива своя път и печели все по-вече привърженици.

От друга страна, новият председател на национал-либералната партия, г-н Дука, дава съвсем нови директиви на действията на своята партия,

от които се смята, че национал-либералите няма да влязат в никакъв компромис.

В политическия кръгове особено оживено се спори за евентуалността от един кабинет на „личности“. То се поддържа и от много парламентарии. Липсват пък се придържат о точно определена си програма и имат голяма активност. Към тях клонят мнозинството от бесарабските национал-царисти, които играят главна роля в живота на национал-царистката партия.

Към това трябва да прибавим и усилената активност на Лигата против лихварството, която от ден на ден внушително умножава своите членове и вече представлява не по малка сила от която да е опозиционна партия.

Не е изключена възможността в скоро време да имаме важни промени в политическия живот на страната ни.

КОМАСАЦИЯТА се свърши...

Преди да завърши страшната снежна фъртуна, която натрупа града ни, бяхме свидетели на група селяни дошли от селата да молят „компетентните“ власти да им дадат по-хубави ниви по плана на комасацията, защото комасацията тъй била прокарана, че „хубавите“ ниви оставали на колонистите, а неплодородните на местните жители.

Коментираме тоя въпрос дали комасацията е прокарана правилно или не, тъй като ние си казахме думата още първия ден, когато се измърваха нивите. И всички които би отишли в селата да видят как с комасирани нивите ще забележи, че действително по-големата част неплодородна земя е оставена на местното население, а границите така сгеглени, щото още в първия ден на работния сезон ще станат причина на много неприятности.

Но, на въпроса, идват горките селяни с твърдата възра, че „компетентните“ ще се загрижат за тях и ще изменият плана на комасацията! Наивността на селяните от недалечното минало се повтаря. И тогава всеки ден тидваха в града било за декларация, било за холатайство било в името на някои обещания от силните на деня, и колкото пари изхарчиха всички отидоха на вятра. Сжщата история имаме и днес.

Излишни сж всъщности омилвания и е лъжа каквото да

ГОЛЕМА ЗИМА и виелицы в цълата страна

Снежната фъртуна, която причини изолирането на града ни от всъщност, се развила в цълата страна. Особено силна тя била в Бесарабия, за което всички желъзолжени линии сж затрупани от големи преспи снъг и всички телеграфни и телефонни съобщения сж прекъснати.

В старото кралство и Трансилвания сжщо така е паднала големата зима. Имало много Влакът Букурещ Кюстенджа, от който се отделят някои вагони за Добрич билъ засяжен на гара Чулиница, още на 18 т. м. вечерта, началото на фъртуна.

Редовните пощенски съобщения сж Кюстенджа, Силистра, Балчик и Каварна сж нашия град още не сж установени. Възобновени сж само някои телефонни съобщения, от които черпим сведения, че в цълата страна зимата била еднакво силна.

Вчера и днес почнаха да идват в града селяни от близките села с шейни.

е обещание, че ще може да им се удовлетвори желанието, защото комасацията е фактът свършен. Дори и таксите по нея сж инкасиран. Веднаж е пресрочен определения срок всъщности постяжки по-нататък сж безполезни. Ето защо всъщности опити от страна на онеправданите селяни за да се видоизменят определени граници на нивите им не може да носи никакви облаги, освен не вятра харчене пари.

той понататък за тежка клетва на разбито женско сърдце, жадно за повече любов и живот.

— „Опустяло му е, мамо, богатството. Ражда му яла, мамо, парите влатото. Огън да му горят, мамо, имота, Като си черна чернея в живота“...

Почти през сълзи той повтаря последните думи на тжжната псень... и става.

Сътрепери рече той поднася цигулката за парса. Новите банкноти извикват радост в очите му.

— Посири още, старче. — Повтаря нажалено сжщата жена.

Той дига очи към нея и се вцепенява. Той я познава. Но от къде, какъ, кога? Тя сжщо го гледа и странна усмивка заиграва по устните й.

Старецът отново наглася цигулката и засвирва. Запъва, но гласът му не излиза. Поднасят му чаша вино и той запъва:

— „Сиромаш сж клетъ в този божи свят. Самият да тегля и студ и глад, И много има време от тогавъ“.

Нъщо го души, той замлъква, въздиша и започва:

— „Когато имаш радост сжла азъ. Девойка чудна, предестна, мома, Цена, Цена се казваше ти!“...

Младата жена трепери, поглежда чарвеносия мъж, обръща се към другите и става развълнувана. Приближава се до стареца и повелява:

— Не! Млъкни! Не пй! Престани! Не казвай нищо за

ЗЛОБОДНЕВНА

(прод. от 1-ва стр.).

— Завалж, гебермиш! Изведнаж Тавшанъ Али скача на крака, поотърсва се и ококорва очи.

— Не арайосунъ бурда, бе Тавшанъ?

— Еве гидебрумъ!

И Тавшанъ Али, следъ, сладък, 36 часовъ спокоенъ сънъ, тръгва къмъ къщи да носи хлъбъ на петтѣхъ си шопарчета.

ЯПОНСКИЯТЪ ПРИНЦЪ ТЕКАМАТУШЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ

София 22 (радио). Вчера презъ градъ Русе мина японскиятъ принцъ Текаматушъ на пътъ за Букурещъ.

Високиятъ гостъ бѣ посрещнатъ отъ всички официални лица.

ОЖИВЕНИ РАЗИСКВАНИЯ на економическата конференция въ Женева

Женева 22 (радио). Економическата конференция председателствувана отъ френския министъръ г. Брианъ се откри при извънредно оживени дебати.

Председателя на италианската делегация г. Гранди предложи да бждатъ поканени държавите Русия, Турция и Исландия. Председателятъ на английската делегация, г-нъ Хендерсонъ, изтъкна необходимостта отъ участието имъ въ конференцията, но съ условие, че тѣ трябва да ликвидиратъ съ всички свои задължения. До тогава той подържа, че тѣ трябва да бждатъ вънъ отъ конференцията. При все единодушието на присъстващите делегати Швеция, Норвегия и Холандия приеха предложението на г-нъ Хендерсонъ съ резерва.

ИЗЪ ДЕЙНОСТТА НА МИНОРИТАРНИТЪ ПАРТИИ

Букурещъ 22 (радио) Преброяването на населението предизвика общото негодувание на миноритарните партии въ Ромъния. Унгарската и нѣмската партии приготвили обширенъ мемоаръ на протестъ до правителството.

Четете В-КЪ

„Единство“

тѣхъ. Ни за Цена, ни за майка й!

Старецътъ я гледа изуменъ. На всички погледитъ се обръщатъ къмъ тѣхъ: къмъ дрипавиятъ старецъ и нагиздената млада жена.

Очитъ имъ ги изладоха. Старецътъ позна дъщеря си, тя позна баща си. Той стана, тръгна къмъ нея съ разтворени ржце, но тя отстъпи ужасена, отвърна лице и нададе викъ. Не! Но старецътъ не се спрѣ и съ разтворени ржце проследи я за мигъ, завърна на лѣво и излѣзе отъ вратата.

Следъ него, презъ отворената врата бурята яростно зафуча и нѣкой сякашъ се закиска съ истериченъ смѣхъ и всичко потъна въ млчание.

Вратата шумно се затвори.

Д-ръ П. ГЕОРГИЕВЪ ЯВЯШЕВЪ

Премѣсти медицинския си кабинетъ въ ул. „Думбрава Рошиѣ“

(подъ II мир. сждилище, ханъ Киро Атанасовъ) Прави химически анализи, микроскопически изследвания и пр.

629 ПРИЕМА БОЛНИ ЦЪЛИЯ ДЕНЬ. 10—4

ВАЖНО!

Само при ЕФТИНЪ КОЛЮ, срещу църквата св. Георги, ще намеритъ камъкъ за кладенецъ, зидария, чакълъ дребенъ и едъръ отъ кариерата Куръ-Къой.

ЦЕНИ ИЗНОСНИ

Посетете и ще се уверитъ

Н. ТОДОРОВЪ

6

15-15

КНИЖАРНИЦАТА на РАФАИЛЪ СТЕФАНОВЪ

Продава тетрадки I. к-во на едро отъ сто нагоре отъ видъ

СТОТЯХЪ ПО 120 ЛЕЙ

5

30—30

Санаториумъ

Д-ръ К. Евстатиѣвъ и Д-ръ К. Димитрановъ

(бивашъ Д-ръ Сарафовъ)

Площадъ Народното събрание № 5 срещу паметника Циръ О-вободителъ, приема на лечение болни по:

- 1) Вътрешни болести, (сърдечни, бѣлодробни, стомашни (язви въ стомаха).
- 2) Хирургическа и гинекологическа
- 3) Детски
- 4) Очи, уши, носни, гърдени Туберкулозни, душевно болни, и заразителни не се приематъ.

Лечението се води отъ лекари специалисти по желание обаче може да бжде поведено и на лекари чужди на санаториума.

Пансионъ — 170 лева дневно (храна, легло, осьѣтление и прислуга)

665

10—9

На тия които кашлятъ, които храчатъ и на ония чийто бѣли дробове сж заразени

Причинява имъ облекчение и бързо оздравяване, сиропътъ противъ кашлицата, оня който прави чудеса и съ приятенъ вкусъ

„SIROMALT“



„SIROMALT“

Това лекарство съдържа всички медикаменти съ сигурно действие разтворени въ единъ вкусенъ малцовъ сиропъ. Медикаментитъ сж препоръчани отъ всички лекари на свѣта противъ тия болести. Когато се употребява редовно SIROMALT „СИРОМАЛТЪ“ храчките се топят и се изхвърлятъ лесно. Хремата и кашлицата изчезватъ, желанието за ядене се възвръща. Лицето се освежава и силитъ се повръщатъ.

Това полезно и ефтино лекарство се намира въ всички дрогерии и аптеки.

8—5

ЛИТЕРАТУРНО „ЕДИНСТВО“

ЗАБРАВЕНИ

Безспорно е, че нашите писатели сж извънредно много заети.

Особенитъ имъ чувствования преживвания, свѣтовнитъ облеми, които чакатъ своето врешение, възлаганитъ имъ дежди, които трѣбва да равдаятъ, ги подтикатъ имъ непрестанно творчество, мовгълбяване и уединяване недостжпния Парнасъ.

Погледитъ и въздишкитъ сж насочени къмъ Пажъ, Берлинъ и Римъ.

Идеалъ е пипването на нѣя командировка, синекура и сумица пари; ахъ, тоя рефиненъ ултра-модеренъ житъ на свѣтовнитъ метрополи изгаря сърдичната имъ!

Па най-после и поетътъ и писателътъ трѣбва да изпитъ всичко и тоя стремежъ къмъ чуждото, къмъ модерно и особеното, е напълно правдателенъ.

И ако ние, добруджанци примѣрър, сме напълно забавени, ако никой не се вгледа въ живота ни, ако мал-

китъ ни радости и скърби никого не затрогватъ, ако повикътъ ни за родна книга отъ никого не е чугъ и най-малко отъ писатели и поети, това е напълно естествено.

Какво да направятъ хоричата? Нима ще оставятъ на половина нѣкой стихъ или разказъ, или ще си развалятъ спокойствието въ столицата, за да се запятятъ въ другия край на земята, примѣрър въ пуститъ и непоетични добруджански степи за да ни кажатъ нѣкое слово или топла братска дума?

Разбира се, това сж несприозни и неблагоприятни работи.

Било е време, когато нашитъ поети и писатели ги е боляло и сж вземали присърдце болкитъ и страданията на роднитъ си братя; но сега сме понапреднали мѣничко и истинския поетъ и писателъ не може да има освенъ едно вѣрую — изкуство за изкуство.

Хр. П. Хаџитановъ

КАКВО НИ ТРѢБВА?

Не е ли време творческата ни ила да се насочи къмъ изразяване на нѣщо по-сериозно, на нѣщо по-яко, на голѣмата душа на голѣмия поетъ?

Нашия животъ — и духовниятъ материалниятъ — не е вече толкова пресенъ, че да нѣма какво да се изобразява въ него.

Не всички наши автори сж толкова интересни, што да ни трапватъ като поезии дори най-интереснитъ свои суетения и да аммиратъ приемъ у насъ, защото азъ читатъ на добротата на нашитъ читатели и на убийственото съзнание, че собствено друго нѣщо по-интересно нѣма въ нашия животъ.

Напротивъ и нашия животъ, особено сега е тъй сложенъ, тъй буренъ, тъй загадъченъ.

Кой ще представи слисаността на нашия селянинъ предъ това чудо: орешъ и работишъ земята, сичко правишъ, земята ражда много, орало и мотика хранятъ вѣта, а нито оралото, нито мотиката ти даватъ възможностъ да живеешъ.

Кой ще представи душата на новото поколение, което вече не знае това, което знаемъ ние и не носи въ себе си образитъ, които сж живѣли съ насъ?

Ето, тия нови, които идатъ сега тѣ наистина тѣ дълбоко ще трѣбва да концепиратъ задачитъ на поезията. И тогава тѣ ще забравятъ безплоднитъ и пусти

ЗЛАТНО СЪРДЦЕ

Ако има нѣщо много ценно у Ангелъ Каралийчева, то е златното му сърдце. Казва се, че еди кой си писателъ лишелъ сж кръвта(!) на сърдцето си... Всѣки истински писателъ, преди да натопи писалката си въ мастилицата, потапя я въ сърдцето си. И никой да си не прави илюзии, че може да излъже дори посрѣдствения си читателъ, какво сърдце има. Сладкодумството е сжщевременно и благодущие. Чрезъ писеца на Каралийчевъ винаги се ниже една тънка струица, идяща направо изъ сладостнитъ залежи на сърдцето му. Хората, особено мѣничкия свѣтъ, усѣщатъ това и го обичатъ. И за него, както и за Йовкова може сж увѣреностъ да се каже, че доброто, дори въ днешния нерадостенъ животъ, е всепобедно. Това именно, ги прави мили на всинца ни.

П. Росенъ

игри на нѣкои поети и ще ни дадѣтъ това, за което мечтае народътъ.

Ал. Балабановъ

АНГЕЛЪ КАРАЛИЙЧЕВЪ

КРУШОВСКОТО ЕЗЕРО

ЛЕГЕНДА

Два пжти Дѣдо Господъ провозда свѣти Илия долу на земята въ село Крушево, да обади божията воля на крушовчанитъ. Първия пжтъ, когато слѣзе небесниятъ пратеникъ отъ облацитъ, бѣше кжсна есенъ. Слънцето кротко напичаше. Окапваше жълтата шума отъ дърветата, а земята жадуваше за житено зърно.

Свети Илия чукаше съ тоягата си отъ порта на порта.

— Дѣдо Господъ ми поржча да ви кажа, че е дошло време за сеидба. Вървете да сѣете. Съ тѣла прѣснете о нивята житото, за да го приберете лѣтосъ сж

кринче. Хайде де, какво се маете! Додето се наканите, ще се дигне влагата и земята ще опрѣхне.

Надникваха въ хамбаритъ крушовчани и отвършаша: — Има още жито. Шо ни трѣбва да се трепимъ.

Не послушаха светията. Кривачка жито не прѣснаха, ами се курдисаха да дождатъ готовото. Ядоха, ядоха, доде изгребахъ всичката храна.

— Слѣзъ да ги видишъ какво правятъ!

Когато старецътъ влѣзе въ Крушево, остана смаянъ: не можаше да познае хубавото село. Кж-

ВЕСЕЛИНА ТУЗСУЗОВА

ТОПОЛИ

Прислушвамъ често азъ, когато тихъ зефиръ гальовно зашуми въ старитъ тополи и листъ на листъ шепти, и милва го безъ спиртъ и сякашъ че ридай и сякашъ че се моли.

Когато листъ на листъ разказва своя блѣнъ, — пѣвецъ невидимъ тамъ засвирва съ нежни струни и въ клонитъ, едва, като на сънъ люлянъ запѣва тихо съ страсть напевъ горещъ безъ думи.

Тополи мои, ахъ! и вашитъ листа и моята душа покой не ще намѣрятъ, че тѣ отъ всѣки лѣхъ, подухване съ уста, отъ всѣки трепетъ тихъ вълнуватъ се, треперятъ.

ДОБРУДЖАНСКА НАРОДНА ПѢСЕНЬ.

Българска вѣра

Прочутъ бѣ Стоянъ Хайдутинъ по храбростъ и по правдива по цѣла равна Добруджа, угроза бѣше за турци за турци и чорбаджия, а за сирмаси закрила, закрила, върна зашита, прочутъ бѣ Стоянъ Хайдутинъ, но не катъ Ангела хубава, първата рожба негова. Вървѣха моми и момци отъ близо и отъ далече момина хубостъ да гледатъ. Отъ де я зачу пашата, пашата, силстрейския, па събра зурли, тъпани, накупи скъпи накити, право вѣвъ село отиде Ангела въ харемъ да вземе, ханѣмъ да я направи и въ турска вѣра потурчи. Ангела не ще да чуе за пашовитъ хареми, та сѣ я сипомъ вземахи и много оъ я мѣчили въ нокти й игли бучили, дано Ангела потурчатъ, болката бѣла голѣма, не можаше да я изтърпи, въ петѣкъ имъ бѣло байрама, въ сѣбота я потурчили, въ недѣла рано сутринѣта, покрила се е съ фереже, че при майка си отишла на гости и на покрѣпки. Майчиня й любовъ голѣма,

майка й цѣла изтърпина и на Ангела думаше: — Ангело, къзѣмъ, Ангело, иди си, къзѣмъ. Иди си, вчера баща ти хванаха, хванаха и го заклаха, днеска ще меня заколятъ. Ангело, къзѣмъ, Ангело, предай си, къзѣмъ, вѣрата, вѣрата християнската и си живота отърай. Ангела мамѣ думаше: — „Мале мо, мила майчице, какъ да си ида, мале мо, какъ да си предамъ вѣрата, вѣрата християнската, какъ да приема турската, турската й вѣра умразна, азъ съмъ си мамо българка и на хайдутинъ дѣщерѣ, българска вѣра не давамъ, на турчинъ жена не ставамъ, ще хвърля дрехи ханѣмски, туй черпо турско фереже, дай ми на тейко дрехитъ и дѣла пушка бойлия и тънка сабя френгия, ида ще въ гора зелена вѣвъ тейковата дружина на турци да си отидея ва паша вѣра българска, ако ще трѣбва да умра, юнашки искамъ да умра. Слушана отъ Гюдора Н. Фанева отъ село Кара суларъ

БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛИ

АНГЕЛЪ КАРАЛИЙЧЕВЪ.

Дете на българското село, отъ най-ранни дни въкрменъ въ духа на народната пѣсенъ и приказка, писателътъ Ангелъ Каралийчевъ още при първитъ свои печатани разкази, заговори на чистъ народенъ езикъ, неприсжъ и различаващъ се отъ езика на всички други български писатели.

И тѣй е трѣбвало да бжде, защото когато нарамилъ тегювата си торбичка и трѣгналъ къмъ голѣмия градъ, задъ високия Кара байръ, близо при дѣдо крушковата ченмичка излѣзли предъ него три хубави моми и му препричили пжта.

Първата мома се стжписала и му хванала ржката, вгледала се въ дланѣта и загадала:

— Ще обичашъ майката земя, ще разбирашъ шепота на горския лесъ и езика на пойнитъ птички. Както твоя прадѣдо стѣмкваше и припѣваше въ пѣс-

ни селскитъ радости и скърби, тѣй и ти ще прозирашъ въ човѣшкитъ сърдца и ще разказвашъ на свѣта за човѣшкитъ неволи.

Его ти тая писалка отъ дѣди и прадѣди завещавана на селскитъ пѣвци и разказвачи и до като вървишъ по повелѣята на народната пѣсенъ и приказка ще се въздигашъ и ще станешъ голѣмъ писателъ.

Казала и отминала. — Стжписала се втората мома, вгледала се въ очитъ му и рекла:

— Не оти, а ясногрейки звезди. Всичко виждатъ, всичко знаятъ. Като древенъ пророкъ ще тълкувашъ станалото и ще прозирашъ идното. Никой нищо не ще може укрѣе отъ тебъ. Задъ сияюща радостъ — ще съзирашъ люта скръбъ, и предъ тежко отчаяние ще предвещавашъ близко спасение.

тѣхъ, че цѣлата нощъ не можа да мигне. Рано сутринѣта Дѣдо Господъ стана, пусна слънцето отъ кошарата, кждето го запираше презъ нощта, запрѣ звездитъ и слѣзе самъ въ Крушево. Облѣченъ бѣше дѣдо Господъ като божекъ, съ смачкана шапка съ окърпена торба и патеричка. Когато влѣзе въ селото, завари голѣма веселба. Върнали се крушовчанитъ отъ обиръ, докарали едно стадо овни, деветъ бѣчи вино и две коли хлѣбъ. Ядяха, пиеха и се веселѣха. Насрѣдъ мегдана бѣха наклали огънь. Старцитъ печача овнитъ на шипъ, женитъ точеха вино, а младитъ играеха вито хоро.

Дѣдо Господъ ги гледа, гледа па се върна назадъ. Пое надолу,

РОМЪНСКИ ПИСАТЕЛИ

ЕМ. БУКУЦА

Едва лаконическа вестникарска бележка ни извести, че ромънския писателъ г-нъ Емануилъ Букуца е билъ назначенъ за ръководителъ на „Дирекцията за Народно възпитание“ при министерството на просвѣщението отъ Букурещъ.

Г-нъ Емануилъ Букуца е единствения ромънски писателъ, който живо и отъ близо се интересува за развитието на българската литература.

Лично посети миналата година столицата на българитъ, градъ София, гдето сж ценно съдействие на г-нъ Ал. Балабановъ, професоръ отъ Софийския Университетъ, има възможността да се запознае съ редица български писатели, проучи детската литература и видя по интереснитъ културни постижения.

Следъ като се завърна въ Букурещъ изказа впечатленията си въ редица статии и (Следва на 4-та стр.)

На два пжти въ обятия на любима жена ще срещнешъ костелива смъртъ, но здравъ и читавъ ще отминешъ напредъ.

Целунала го въ очитъ и отминала.

Стжписала се третата мома. Не мома, а стройна тополя, понавела се надъ лѣвата му грлѣ и плеснала ржце:

— „Златно сърдце!

Ще бродишъ между безсърдечни хора, ще чуешъ змийски съсъкъ, ще бждешъ замѣренъ съ камѣкъ и олуденъ отъ отровната стрела на завистта, умразата и отжжението.

Ще останешъ непромѣненъ.

Съ очитъ на всеопрошението ще прозирашъ безумието или заслепението имъ ще ги отминавашъ съ блага усмивка и дарявашъ съ братска любовъ.

Златно сърдце — широко да обгърне цѣлия свѣтъ.

Знай, съмъ нераздѣлна твоя спжница!“

Едва изрекла и се изгубила въ сѣнката му.

Серналъ се младия момѣкъ и отминалъ напредъ съ торбичката си на рамо.

Както казали тритъ моми, тѣй и станало, защото тѣ биле три орисници.

Ангелъ Каралийчевъ боязливъ, но самоувѣренъ стига въ голѣмия градъ, продава малкото РЖЖЪ, която носилъ отъ село, събралъ скромно ИМАНЕ и трѣгналъ да разправа за хубавитъ приказки оставени отъ дѣди и прадѣди.

Казватъ, че е много надаренъ и че е единъ отъ надеждитъ на племето ни.

Данол.

Нека Богъ го закриля и не оставя и той да заглѣхне между избуялитъ бурени и буренаци на българската литературна нива.

Вдовицата го послушала. Върна се Дѣдо Господъ пакъ на хорото, седна на единъ камѣкъ и сложи паничката си. Първиятъ хорводецъ, като мина край него, нарочно скочи въ паничката и я строши. А гайдарятъ грабна шапката му и я удари о земята. Дѣдо Господъ нищо не рече, наведе се взе си шапката

къмъ моста и отиде право въ сламената колиба, кждето живѣе една сиромашкина вдовица съ две малки момчета. Тя бѣше праведна жена и сж трудъ изкарваше хлѣбъ за чедата си.

— Вземай дечицата си, — рече й Дѣдо Господъ, — и бѣгай на среща презъ баира: голѣмо чудо ще стане. Ама да не се обръщашъ назатъ.

ЕМАНУИЛЪ БУКУЦА

(продължение 1-ва стр.)

конференция, съ които привлича вниманието на ромънската интелигенция към българската литература.

Въ редактираното от него голѣмо списание „Житни зрънца“ (Боабе де гръу) посвѣщава етюди върху българската литература, просвѣта, изкуство, библиотечно дѣло, сжвременно помѣствайки и преводи отъ български съ бележки за авторите.

На два пѣти говори предъ букурещкия родои-предателъ върху български въпроси.

Вниманието му и към насъ добруджанци не е по-малко.

Всѣка година презъ лѣтото прекарва два месеца въ Балчикъ, гдето ръководи лекциитъ при Балчикския популяренъ университетъ.

Сжщо и въ градъ Добричъ на два пѣти бѣше гостъ на Българското Културно Обществото.

Написа единъ романъ подъ заглавие „Майка Домнулуй ла маре“ (Богородица на море), чийто действия се развиватъ въ Добруджа.

Подари на библиотеката на Б. К. О. нѣколко стотинъ ромънски книги а и понастоящемъ непрекъснато все изпраща нови.

Сега, следъ заемането на тѣй голѣмия постъ Директоръ на народното възпитание, надѣваме се, че не само че нѣма да намали интереса къмъ българитъ и българската литература, но напротивъ, ще може и да издаде дветъ голѣми антологии върху българскитъ поети и писатели, въ ромънски преводъ, приготвени напълно за печатъ.

„ВЕСТИ“

— Умоляватъ се всички ръководители на коледарски хороби (стакхихици) да посетятъ редакцията на в-къ „Единство“ за да се запечататъ нѣматъ коледарски пѣсчи.

За отзовалитъ с е редакцията ще поднесе специаленъ подарѣкъ.

— Всички народни представители и сенатори отъ окръга ни заминаха за Букурещъ. Тѣ сж били поканени въ свързка съ

и я отърси съ дланъ. Начокодиха го декурлигата и взеха да го дърпадъ и да му се смѣятъ, че му е дълга брадата и дрипава торбата.

— Смѣйте ми се вие, но туй което азъ мога вие не можете! — рече Дѣдо Господъ.

— Че какво можешъ ти? — запитѣха малчуганитъ.

— Ей какво!

Дѣдо Господъ замахна и заби въ земята патеричката си до дръжката.

— Да видимъ кой може да я извади отъ земята.

Опитваха се малкитъ едно по едно, не можаха да я извадятъ. Дойдоха голѣмитъ и тѣ правѣха, струваха дано извадятъ тояжката, но не можаха. Тогава Дѣдо Господъ се наведе, само съ два прѣста хвана патеричката и я измъкна. Шомъ я изтегли, рухна

назначаването на новия Калиакренски окръженъ управител, на мѣстото на подалия оставката си отъ тоя постъ, г. С. Николевку.

— Отъ днесъ за напредъ всѣка седмица, въ вторникъ, в. „Единство“ ще излиза съ една литературна страница.

Ще сътрудничатъ най-добритъ ни сили отъ града и провинцията.

— Тази вечеръ, 23 т. м. спортното д-ство „Глория“ устройва чай-дахсикъ въ своя клубъ. Ще свири специаленъ оркестъръ.

— Вчера пристигна въ града ни отъ Балчикъ първиятъ автомобилъ съ трима пѣтници.

За Варна отпътуваха нѣколко автомобили.

Отъ близкитъ села започнаха да пристигатъ селани съ шейни.

Пѣтуването ставало извънредно трудно.

— Любителската театрална трупа при Б. К. О. е започнала да разучава комедията „Ревизорътъ“ отъ Гоголъ, която навѣрно ще бжде поставена на сцената на 20 февруарий.

— Съгласно заповѣдта на главния Воененъ Щабъ, № 6002/1931 свикването подъ знамената на младежитъ отъ наборъ 1931 се отлага за 8 февруарий н. г. на която дата всички младежи отъ горния наборъ отъ нашия окръгъ трѣбва да се представятъ въ мѣстното военно окръжие, отъ еждето ще бждатъ препратени въ съответнитъ части.

— Всички дѣла, които следваха да се разглеждатъ презъ настоящата седмица, включително и днесъ, въ всички комисии, мирови сѣдилища и окръжния сѣдъ, официално сж отложени.

Всички които сж имали

нагоре поройна вода отъ дупката. Писнаха крушовчани и се втурнаха да бѣгатъ кой на кждето му видятъ очитъ. Дѣдо Господъ се изгуби.

Тъкмо въ туй време сиромашкината възлѣзе на отсрещния байръ и се обърна да види каква е тая олелия въ Крушево. Обърнаха се и момченцата й. И както се бѣха обърнали, майката и дветъ деца се вкамениха.

Никой не можа да побѣгне отъ Крушево. Полиръ единъ часъ тамъ, кждето бѣше селото се ширна едно разлалнуващо езеро.

И до денъ днешенъ върху хълма стои вкаменената майка съ дветъ си момченца и гледа къмъ потъналото село, а пѣтниците разправятъ, че нощемъ чували пѣтли да пѣятъ въ езерото.

дѣла презъ тая седмица ще получатъ призовка.

— Мѣстното сп. Д-ство „Юпитеръ“, на 24 т. м. утре вечеръта, въ салона „Брагадиру“ устройва своята тр. дицинална спортна танцувална вечеръ.

Ще свири специаленъ оркестъръ.

PUBLICATIONEA

Conform ordinului Mare-lui Stat Major № 6002/2931, încorporarea tinerilor contingent. 1931 sa amânât până la data 8 Februarie 1931. La această dată toți tineri urmează a se prezenta Cercului de Recrutare Bazargic, pentru a fi trimisi la corpurile respective.

P. Comand. Cercul Recr. Caliacra

s. s. Major. Marculescu

Şef. Bir. Recrut.

Capitan. S. Porumbița

— Всѣки абокатъ на в. „Единство“ трѣбва съвестно да изпълни своя дългъ къмъ редакцията на вестника, като си изплати абокатежта, тѣй както тая последната въ течение на цѣла година е изпълнила своя дългъ, като му го е изпращала най-редовно. Еджикката подкрепя и поддръжка на вестника е абокатежта.

Дава се подъ наемъ! кжца съ 4 стаи, 2 стаи етажъ и 2 стаи, маза всички за живѣние: и едно антре, на ул. „Стефанъ Чель Маре“ №1 условие износни.

Споразумение ул. „Ласкаръ Кантаржиу“ 19 3 10—10

ОБЯВА

Съобщавамъ, че ПРИЕ МѢСТИХЪ магазина си на ул. „Пр. Мирча“ № 32 — до ханъ Чамурлийски кждето продължавмъ разпродажбата на манифактурни стоки при цѣни извънредно намалени.

Еню Юрдановъ 654 10—9

Съобщение
СЪОБЩАВА СЕ на интересующитъ, че се откри паркетъ при село Вели-факъ (гората на Д-ръ Попеску) дърва само джбъ (М Е Ш Е) ставатъ и за материалъ — ЦЕНИ ДОСТЪПНИ — 649 10-8

Преподаватъ се
Уроци по цигулка и пиано
Адресъ: „Нягое Басарабъ“ № 22 Добричъ 1 10—10

ВАЖНО ЗА ЛОЗАРИ

Господа лозари предпочитайте преди да си засадитъ лозята съ тукашни разсадници, които кж климатизирани въ насъ За увѣрение посетете разсадника ни. Ще намѣрите ШАСЛА БЕРЛАНДИЕРЕ 41 В. присждена.

- | | |
|-----------------------|-------------------|
| 1) Димятъ | 5) Текели пармакъ |
| 2) Афузъ Али | 6) Чаушъ |
| 3) Хамбургски мискетъ | 7) Алиготе |
| 4) Сензо | 8) Памитъ |

Пийиниеръ лозаръ Костадинъ Дойчевъ
с. Екрене общ. Теке 15-12

УРОЦИ

По рисуване, живопись, декоративно изкуство и скулптура придружени съ курсъ по модерна естетика, преподава Худож. Г. Урумовъ.

Дипломитъ и премиранъ отъ ДЪРЖ. АКАДЕМИЯ НА ИЗЯЩНИТЪ ИЗКУСТВА БУКУРЕЩЪ

Сведения — ул. „Петру Майоръ“ №2 часъ 11—1 3—4

СТЕФАНЪ СТ. ГРАЛИНАРОВЪ

— АДВОКАТЪ —

ПОДЪ ГРАДСКИЯ ЧАСОВНИКЪ

гр. ДОБРИЧЪ

Д-РЪ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Ошкри медицински кабинетъ въ ул.

„Василе Конта“ № 2

(зданието на Илия Атанасоевъ)

Приема презъ всѣко време по ВЖТРЕШНИ ВЕНЕРИЧЕСКИ и ДЕТСКИ БОЛЕСТИ

664

15-10

ДЪРЖАВНИ КАМЕНОВЪЖЛЕННИ МИНИ

въ владѣйско мошинско пернишка котловина (Бълг.).

Минитъ произвеждатъ следнитъ качества пресети вжглища, за които сж въ сила следнитъ цени въ лева за единъ тонъ франко вагонъ минитъ:

НОРМАЛНИ ЦЕНИ

ЗОНИ:

	I	II	III
I-во кач., едри вжглища отъ 40 м. м. нагоре	485	470	450
II-ро качество, срѣдни вжглища отъ 16 до 40 м. м.	400	380	360
III-то качество, дребни вжглища отъ 6 до 16 м. м.	021	210	19
Пляка	022	120	12

Цени за износъ

I. качество (едри) 360
II. качество (срѣдни) 300
III. качество (дребни) 160
За изнесенитъ повече отъ 4000 тона годишно прави се намаление 5% отъ горнитъ цени върху цѣлото изнесено количество.

Поржчикитъ се правятъ съ писмо до минитъ, въ което се показва количеството на вжглищата, както и точния адресъ, а стойността се внася въ клоновѣт и агентуритъ на Б. Н. Банка за смѣтка на „ПЕРНИКЪ“

Отъ управлението на минитъ

Tipografia „Comerciala“ Bazargic

КИНО „МОДЕРНЪ“ „СМЪРТОНОСНИЯ СКОКЪ“

КИНО „СПЛЕНДИДЪ“ „ЗАЩОТО ТЕ ОБИЧАМЪ“